

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

II.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

Ifa. 43.
v. 19.

stitueret, ultra quem non erat ordo, ad quem illam porro eveheret. Quando proinde de Virgine cogitas, non persuadeas tibi unquam, quod cogites de Creatura ejusdem cum aliis conditionis; etsi enim pura Creatura sit, ejusmodi tamen est, ut excellentiâ suâ reliquas omnes simul junctas superet: unde aliis *dedit* quidem *magna* qui *Potens est*, Virgini autem *fecit Magna*. Ut enim talem Matrem constitueret, necesse habuit facere ordinem planè novum (ordinem quem nec Angelorum intelligendi vis pernoscat) qualis fuit ordo *Incarnationis*; *Ecce ego facio nova, & nunc orientur*. Sic ut, quod facilè perspicias, ne Angeli quidem unquam talem intelligere Matrem potuerint. *Tanta est perfectio Virginis, ut soli DEO cognoscenda reservetur*, ut dixit S. Bernardinus. Et tu cogitatione tua magnitudinem ejus exhaurire te posse credis? tunc id fiet, quando pertinges ad divinæ Potentiæ magnitudinem pernoscendam; priùs enim intelligere non poteris quanta sit Mariæ Virginis Magnitudo.

II.

2.2.q.134
art. 3.

CONSIDERA, quòd quemadmodum proprium Magnifici est facere magna, ita etiam ad eum pertineat facere *magnum sumptus*, sine quibus opera magna non perficiuntur. Ita S. Thomas docuit. Unde hæc virtus Divitum propria est: cum pauper animo quidem, sed non opere, magnificus esse possit. Quis igitur unquam explicare poterit, quàm ingentes fuerint thesauri, quos in Virginis Animam DEUS effudit, ut magnificum se erga illam, & magnificum ultra modum demonstraret? Dixi, ultra modum, seu mensuratum; vide enim quæ fuerit mensura Magnificentiae erga illam exhibitæ:

hibitæ: fuit Potentia Divina & Sanctitas. Quis autem nescit, utramque hanc nullis terminis finire? *Fecit mihi magna qui Potens est.* Habes hîc mensuram primam: & *sanctum nomen ejus*, quod consueta apud Hebræos phrasi idem est ac, & *qui Sanctus est*: en secundam.

Jam supra consideravimus, tam admirandas Mariæ Virginis Magnitudines ad duo capita reduci: ad electionem, quâ DEI Matris ad dignitatem destinata est; & ad studium non interruptum tantæ dignitati in omnibus respondendi. Electio rota debetur decreto, quo ad talem dignitatem DEUS Virginem prædestinavit; pars altera decreto executionis: hinc respectu decreti prioris dixit Virgo; *fecit nihil magna qui Potens est*, respectu posterioris, *Fecit mihi magna qui Sanctus est.*

Præparare DEO Matrem, idea fuit tantæ sublimitatis, ut, quod jam ante innuimus, dici possit, quòd Omnipotens limites quodammodo Potentiæ suæ attigerit: cùm possit quidem producere Cælum stelliferum splendidius & pluribus ornatum sideribus, quàm sit illud, quod nunc attoniti suspicimus; Olympum altiolem, Oceanum vastiolem, Terram magis feracem metallorum, arborum, animalium: non possit tamen producere Matrem majorem illâ, quæ DEUM filium suum habeat. Ut hæc dignitate crescere posset, necesse esset ut & ipsi DEO aliquid dignitatis accederet. Donec igitur DEUS isto major inveniat, quem suo illa utero clausum gessit, ne Mater quidem major inveniretur. Quàm rectè igitur illa hoc respectu dixit: *Fecit mihi magna, qui potens est?* in hoc enim primum locum Potentia Patris habuit, ut ostenderet, quousque se porrigeret, non autem habuit Sanctitas.

Ut porro subinde Virgo digna DEO Mater evaderet,

E 2

tanta

tantâ opus fuit Gratia multitudine, ut in omnibus simul
 Conc. c. Sanctis reliquis exornandis tanta expensa non fuerit. In-
 de dormit. ter Matrem DEI, & servos DEI infinitum est discrimen; aje-
 Deip. bat S. Joannes Damascenus. Si ergo tanta tamque copio-
 sa fuit Sanctitas collata in Servos DEI, qualem & quantam
 esse oportuit, quæ in Matrem collata est? Tantam esse oportuit,
 ut infra DEUM major intelligi non possit, si rectè
 De Excell. Anselmus definivit: *quâ nequeat major intelligi sub DEO.*
 Virg. Si Philosopho credimus, *Honorabiles sumptus sunt maximè,*
 Eth. c. 2. *qui pertinent ad Sacrificia;* & propterea in his maximè Ma-
 gnifici sese exerunt; quia non est periculum ne modum ex-
 cedant. Quare si è Virgine proditura erat excellens illa
 S. Th 2.2. Victima, quæ post seculorum lapsum immolanda erat pro
 q. 134. reparando humano genere, qui tandem sumptus ad finem
 art. 2. ad 3. tam nobilem superflui futuri erant? Nostine quantæ fue-
 rint opes, quæ ad struendum Salomonis templum expen-
 sæ sunt, etsi in hoc præter boves & arietes Sacrificia alia
 non essent offerenda? Collige hinc opum abundantiam,
 quæ impensæ sunt ad struendum Templum tanto nobilius,
 quale fuit Virgo Beata, cujus in sinu cœpit Sacrificium,
 quo se ipsum Patri æternum Verbum obtulit, & intra cu-
 jus brachia ad Crucis pedem consummatum est. Quàm
 rectè igitur etiam respectu hujus dixit *Fecit mihi magna qui*
Sanctus est: cum hoc in opere potissimæ fuerint partes Spi-
 ritus Sancti? Atque ob hanc causam non dixit Virgo diser-
 tè, *qui Sanctus est,* sed *qui Sanctum Nomen habet;* ut indica-
 ret, sibi sermonem esse de illa Sanctissimæ Triados persona,
 quæ nomen Sanctæ gerit.

En igitur, quâ ratione DEUS magnificentum se in Virgi-
 ne ostenderit, *fecit magna;* si enim Magnificencia consistit
 in concipiendis Ideis rerum sumptuosarum præcipuè ad di-
 vini

vini honoris propagationem, & in iis subinde executioni mandandis, perpende an DEUS in gemino decreto ante dicto verè magnificus fuerit Virginis gratiâ! Quid superest igitur, nisi ut tu, cum animo concipere tantas opes non possis, quibus illa locupletata est, saltem non erubescas supplex illi accidere, ut tuam & ipsa inopiam juvare non gravetur?

III.

CONsidera, Virginem non tantum dicere potuisse, quod DEUS illi fecerit magna humani generis bono, sed quod etiam fecerit per Ipsam, dum ad Incarnationis Mysteria operam modo tam præstanti contulit, quam superius declaratum est. Nihilominus ipsa nimium quantum ode- rat omnem jactantiæ speciem: & ideo pro eo quod diceret *Quia fecit per me magna qui potens est*, dicere potius voluit, *fecit mihi magna*: cum libentius meminisset quantum à DEO acceperit, quam quantum ipsa dederit ad illum hu- mana carne vestiendum.

Non tamen diffiteri possumus, quin ita locuta sit Sancto Spiritu verba suggerente, ut intelligeretur, quomodo Incarnationis Mysterium, ceteroquin tam ineffabile, non tantum mediâ ipsius operâ peractum sit, sed peractum eti- am ratione speciali ipsius causâ. Rectè igitur primò dixit *Virgo fecit mihi*, quia non fortuitò illam Matrem habuit di- vinum Verbum, sed è millenis & millenis, quas perinde eligere ipsum potuisset, nullam tamen earum rationem ha- buit, electa ipsa est. Nos eligere Matrem non possumus, quam vellemus; Verbum eligere illam potuit, & elegit. Et cum hoc ita haberet, non potuit Virgo dicere *fecit mihi*? quandoquidem honor, quo DEI Mater effecta est, non alio

E 3

nomine